

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.016 van 21 juni 2013
in de zaak A. 203.357/IX-7535**

In zake : Joëlle ROBERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mark Herssens
kantoor houdend te 1210 Brussel
Waterkrachtstraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willem Slosse
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 januari 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 10 november 2011, waarbij het verzoek van Joëlle Robert tot naamsverandering naar Merlot-Dumas wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 februari 2013.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mark Herssens, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Severine Vincke, die loco advocaat Willem Slosse verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberghe heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 6 mei 1960 werd de verzoekster in Ukkel geboren met als naam Michel Robert.

Bij ministerieel besluit van 11 juli 2005 werd aan de verzoekster de gunst van voornaamsverandering naar Joëlle Robert verleend. Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 14 november 2006 werd bevolen om in de geboorteakte het geslacht van man naar vrouw aan te passen.

3.2. Op 21 december 2005 dient de verzoekster voor de eerste maal een verzoek tot naamswijziging naar Merlot-Dumas in. Op 12 juni 2007 beslist de

verwerende partij om de aanvraag niet in te willigen. Deze procedure werd in de Franse taal gevoerd.

3.3. Op 16 november 2009 dient de raadsman van de verzoekster een tweede verzoekschrift in het Nederlands in tot wijziging van de familienaam naar Merlot-Dumas.

In dit verzoekschrift steunt de verzoekster zich in essentie op de volgende elementen:

- De actuele familienaam van de verzoekster zou voor haar problemen opleveren in haar privéleven. Zij was immers gehuwd. Uit dit huwelijk zijn twee kinderen geboren en inmiddels is zij op 7 februari 2006 uit de echt gescheiden.
- Gelet op haar transseksualiteit is het moeilijk verklaarbaar dat een vrouw, de vader is van twee kinderen, respectievelijk geboren op 29 december 1991 en 18 augustus 1993. Dit zorgt voor heel wat verwarring.
- De verzoekster is de biologische vader van haar kinderen A. en G. Robert, respectievelijk 17 en 16 jaar oud. Sinds haar identiteitswijziging van man naar vrouw is het vanzelfsprekend dat iedereen die contact heeft met de betrokkenen het verband niet begrijpt tussen Joëlle Robert en haar twee kinderen. Ingevolge de transseksualiteit van de verzoekster is het niet langer duidelijk dat zij wel degelijk de vader is van haar kinderen. Dat de kinderen immers de naam van hun vader dragen en niet van de vrouw, zijnde de verzoekster, die hen vergezelt bij tal van activiteiten.
- De verzoekster wijst vervolgens op een aantal vervelende situaties waarmee zij en haar kinderen worden geconfronteerd in hun privéleven ten overstaan van derden door de familienaam Robert.
- De verzoekster wenst een andere familienaam aan te nemen, zodat zij zich vrij met haar kinderen kan verplaatsen en activiteiten met hen kan organiseren, zonder dat dit steevast aanleiding geeft tot vragen en niet-begrijpende blikken van derden, die potentieel schadelijk kunnen zijn en discriminerend voor haar kinderen.

- De kinderen van de verzoekster stemmen in met het verzoek tot naamswijziging. Hetzelfde geldt voor de moeder van de verzoekster.
- De verzoekster wenst bovendien te breken met haar vader, wegens het oorlogsverleden van laatstgenoemde en omwille van zijn persoonlijke en maatschappelijke opvattingen, die onverzoenbaar zijn met die van de verzoekster.
- De informatie over de identiteitswijziging van de verzoekster leidde tot een definitieve breuk met haar vader. Sedert 20 augustus 2005 heeft de verzoekster geen contact meer met haar vader.
- De verzoekster stelt dat haar verzoek tot naamswijziging eveneens gegrond is op ernstige familiale redenen. Haar kinderen zullen haar familienaam kunnen doorgeven aan hun kinderen. Aan het bestaan van de familienaam Robert komt bijgevolg geen einde.
- De verzoekster stelt voor om haar familienaam te wijzigen in die van Merlot-Dumas. Zij gebruikt die samengestelde naam reeds als pseudoniem bij alle instanties die een invloed hebben op haar leven. Zij gebruikt die naam in haar hoedanigheid van gerechtsdeskundige en als expert-antiquair bij de Associatie van Belgische Experten (ABEX). Bij de telefoon-, elektriciteits- en watermaatschappij is zij eveneens gekend onder haar pseudoniem en in haar privéleven maakt zij eveneens gebruik van voornoemde naam.
- De naam Merlot-Dumas verwijst volgens de verzoekster niet naar enige adellijke afkomst of stand. Deze naam geeft geen aanleiding tot verwarring en kan derden niet schaden.
- De naam Merlot bevat drie letters van de vroegere voornaam van de verzoekster, met name Michel (MEL) en drie letters van de huidige naam van de verzoekster, met name Robert (ROT).
- Vervolgens heeft de verzoekster een samentrekking gemaakt van de namen Merlot en Dumas, waarbij zij opteerde om een koppelteken tussen beide namen aan te brengen teneinde iedere verwarring met enige adellijke afkomst of stand uit te sluiten.

3.4. De familieleden werden verzocht om hun standpunt mee te delen. Buiten de vader, die dit telefonisch aan de bevoegde dienst meedeelde, had niemand bezwaar tegen het verzoek tot naamswijziging.

3.5. Met een nota van 18 oktober 2011 stelt de dienst naamsveranderingen van de FOD Justitie aan de minister voor om de naamsverandering te weigeren.

3.6. Op 10 november 2011 beslist de minister van Justitie om het verzoek tot naamsverandering naar Merlot-Dumas te weigeren. Dit is de bestreden beslissing, die is gesteund op de volgende overwegingen:

“(…)

Onder verwijzing naar de in rubriek vermelde zaak heb ik de eer U mede te delen dat het toekennen van een naamsverandering krachtens de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, onderworpen is aan strikte voorwaarden.

Gelet op het principe van de vastheid van naam kan de naamsverandering slechts uitzonderlijk door Z.M. de Koning worden toegestaan en op voorwaarde dat het verzoek gesteund is op behoorlijk bewezen ernstige redenen; bovendien mag de gevraagde naam geen aanleiding geven tot verwarring en de verzoeker of derden niet kunnen schaden (artikel 3, lid 2, van vermelde wet) (lees: artikel 3, lid 3).

Tot slot wens ik te preciseren dat de toelating om van naam te veranderen wettelijk beschouwd wordt als een gunst verleend aan betrokkene en niet als een recht voor deze laatste.

Na een grondig onderzoek van uw dossier moet ik U tot mijn spijt meedelen dat er in uw geval geen afdoende ernstige motieven in de zin van bovenvermelde wet voorhanden bevonden zijn om aan Z.M. de Koning voor te stellen U toelating te verlenen uw naam te veranderen in die van ‘Merlot-Dumas’, mede in acht genomen het principe van de vastheid van naam, waarvan slechts om gewichtige redenen kan afgeweken worden.

Vooreerst worden de in het verzoek aangehaalde motieven besproken:

Nr. 2.1 in een eerste argument wordt aangehaald dat derden geen noemenswaardige problemen hebben te wijten aan uw nieuwe identiteit. Blijkbaar gebruikt U overal de gevraagde naam Merlot-Dumas. Nochtans is de familienaam van een openbare orde en een instelling van politie. Niemand mag een andere naam voeren dan die welke in zijn akte van geboorte is vermeld (Decreet 6 Fructidor jaar II). De overtreding van de regel met betrekking tot de

familienaam maakt het misdrijf uit van valse naamdracht (artikel 231 Strafwetboek).

Nr. 2.2 de verwarring omdat U de vader bent van 2 kinderen. Thans dragen beide kinderen dezelfde familienaam als verzoekster. De familienaam duidt de binding aan binnen families, bijvoorbeeld draagt de grootvader dezelfde familienaam als het kleinkind. De familienaam 'Robert' duidt dus de afstamming aan tussen U en de kinderen. Het is pas door het gebruiken van een totaal andere familienaam Merlot- Dumas dat er verwarring ontstaat.

Nr. 2.3 Uw kinderen ondervinden problemen omdat ze thans ook de naam ROBERT dragen en het niet duidelijk is of U de moeder bent van de kinderen. Indien U een naamsverandering zou worden toegestaan zal ook verwarring ontstaan, want het zal dan niet duidelijk zijn door welke afstammingsband de kinderen de familienaam ROBERT hebben gekregen.

Nr. 2.4 U heeft relationele problemen met uw vader. In het algemeen kan een procedure naamsverandering niet aangewend worden om relationele problemen vader-dochter op te lossen.

Nr. 2.5 U wil afstand nemen van uw vader. Een procedure Naamsverandering kan niet gebruikt worden om een afstammingsband door te knippen of te verdoezelen.

Vervolgens worden de in het verzoek aangehaalde voorwaarden tot verandering van naam besproken.

Nr. 3.1 bespreking van de algemene voorwaarden: het is inderdaad correct dat U een verzoek tot naamsverandering kan indienen.

Nr. 3.2 de mogelijke verwarring omtrent de familienaam van uw kinderen en uw huidige zelfde familienaam. Er zou ook kunnen van uit gegaan worden dat U de moeder van de kinderen bent, en dat ze daarom dezelfde naam dragen, waardoor er geen verwarring meer mogelijk is.

Nr. 3.3 de naamgeving van uw 2 kinderen. Er wordt enkel voor Uzelf een naamsverandering gevraagd. De familienaam van de kinderen staat dus niet ter discussie.

Nr. 3.4 U wenst de zware en niet onbesproken 'erfenis' van uw vader niet te torsen. Het mag duidelijk zijn dat een procedure naamsverandering niet kan gebruikt worden om relationele problemen tussen vader en dochter op te lossen.

Tot slot de bespreking van de gekozen familienaam Merlot-Dumas :

Het moet duidelijk gesteld worden dat U reeds overal de gevraagde naam gebruikt, wat strafbaar is, en met dit verzoek probeert U de situatie te regulariseren. Nochtans is de keuze van de familienaam niet vrij. U gebruikt een dubbele familienaam met een koppelteken omdat U geen verwijzing naar de

adel wil. Het is inderdaad juist dat bij adellijke families de dubbele naam zonder koppelteken wordt geschreven. Nochtans moet hier duidelijk gesteld worden dat in het Burgerlijk Wetboek enkel ingeval van adoptie een dubbele familienaam voorkomt. Met andere woorden de gevraagde naam zou ZEER VERWARREND voorkomen daar men er zou kunnen van uitgaan dat de heer Merlot uw biologische vader is en U daarna werd geadopteerd door de heer Dumas.

De gevraagde gunst kan dan ook niet verleend worden.

(...)”

3.7. De raadsman van de verzoekster werd in kennis gesteld van deze beslissing bij brief van dezelfde datum.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Voorafgaandelijke opmerking

4. Uit het verzoekschrift en de memories blijkt dat de verzoekster in de drie eerste middelen de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. Bijgevolg worden die middelen hierna simultaan onderzocht.

B. Eerste, tweede en derde middel

5. De verzoekster formuleert kritiek op de materiële motivering van de bestreden beslissing doordat de minister geen rekening hield met een aantal argumenten die volgens haar nochtans pertinent en afdoende waren zodat zij hadden moeten leiden tot het inwilligen van haar verzoek tot naamsverandering.

Het eerste argument, voorwerp van het eerste middel, is dat derden geen noemenswaardige problemen hebben met de naamsverandering -die het gevolg is van haar identiteitswijziging van man naar vrouw- maar dat de verwerende partij dat niet onderzocht heeft. De minister stelt dat “niemand een

andere naam mag voeren” maar gaat daarmee voorbij aan het feit dat zij een pseudoniem heeft aangenomen, hetgeen de wet niet verbiedt.

Het tweede argument, voorwerp van het tweede middel, is dat haar kinderen de naam Robert dragen waardoor het niet duidelijk is dat de verzoekster, met diezelfde naam, hun moeder is. In de omgeving is de echte moeder van de kinderen bekend en het is verwarrend wanneer zij zich aandient als de moeder die haar naam aan de kinderen zou doorgegeven hebben.

Het derde argument, voorwerp van het derde middel, is dat de verzoekster komaf wil maken met de “niet onbesproken erfenis van haar vader” en met de keuzes die haar vader in het verleden heeft gemaakt, zodat zij niet langer door het leven wil gaan als “kind van”.

6. De verwerende partij antwoordt in essentie op het eerste middel dat de verwerende partij haar beslissing baseert op artikel 3, lid 3, van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en de voornamen dat als volgt luidt:

“De Koning kan de naamsverandering uitzonderlijk toestaan indien hij van oordeel is dat het verzoek op ernstige redenen steunt en dat de gevraagde naam geen aanleiding geeft tot verwarring en de verzoeker of derden niet kan schaden.”

Zij wijst in dat verband op de discretionaire bevoegdheid van de Koning en op het uitzonderlijk karakter van het toestaan van een naamswijziging, gelet op het principe van de vastheid van naam, vastgelegd in voornoemd artikel 3, lid 3. De verwerende partij voegt daaraan toe dat de aangevraagde naamswijziging niet steunt op ernstige redenen en aanleiding geeft tot verwarring. Dit zijn volgens haar “schragende” motieven voor de tussengekomen weigeringsbeslissing. Zij voegt daaraan toe dat het gebruik van het pseudoniem Merlot-Dumas door de verzoekster rechtstreeks te maken heeft met haar geslachtsverandering. Zij gebruikt die samengestelde naam immers sinds haar geslachtsverandering. De verwerende partij stelt vast dat het naar buiten treden van de verzoekster met haar nieuwe identiteit gepaard ging met het aannemen van een nieuwe naam. Een

pseudoniem mag evenwel niet gelijkgeschakeld worden met een familienaam. Volgens de verwerende partij gebruikt de verzoekster het pseudoniem Merlot-Dumas als nieuwe familienaam, wat onwettig is. Zij besluit dat de verzoekster het pseudoniem Merlot-Dumas in alle omstandigheden gebruikt en niet enkel binnen een professionele context (als antiquair-expert) en dat de verzoekster deze situatie wenst te regulariseren door een naamswijziging. Zij besluit tot de ongegrondheid van het eerste middel.

7. De verzoekster repliceert in essentie dat de aangevraagde naamswijziging strekt tot haar integratie als vrouw in de maatschappij en dat de verwerende partij niet antwoordt op het argument dat derden geen noemenswaardige problemen hebben noch met haar geslachtswijziging, noch met het gebruik van de naam Merlot-Dumas.

8. De verwerende partij antwoordt in essentie op het tweede middel dat zij niet erkent dat de kinderen van de verzoekster problemen ondervinden door het dragen van de naam Robert, omdat de kinderen enerzijds een gekende biologische wettelijke moeder hebben, die een andere naam draagt, zodat de verzoekster als biologische vader niet door het leven kan gaan als de moeder van haar kinderen, althans niet binnen de onmiddellijke vrienden- en kennissenkring van de verzoekster en van de kinderen. Deze onmiddellijke vrienden- en kennissenkring van de verzoekster en van de kinderen zijn van de gewijzigde biologische toestand van de verzoekster immers op de hoogte en heeft hiermee blijkbaar geen problemen. Met deze vrienden- en kennissenkring wordt bedoeld: de familie, de vriendenkring van de kinderen, de schoolgemeenschap, de sportkring. Ten aanzien van deze derden die de onmiddellijke leefwereld vormen van de kinderen heeft de transseksualiteit van de verzoekster niets veranderd: de verzoekster blijft de vader van haar kinderen en bijgevolg dragen de kinderen de naam van hun vader, “Robert”, die naar de buitenwereld toe hun afstammingsband met hun vader weergeeft.

De voorgestelde naamswijziging “Merlot-Dumas” brengt mee dat de verzoekster een verschillende naam zou dragen dan haar kinderen, dit zou precies voor verwarring zorgen, omdat het dan onduidelijk is wat de band is tussen de verzoekster en haar kinderen, vermits dan niet meer blijkt dat de kinderen afstammen van de verzoekster. Bovendien is het dan ook volledig onduidelijk van wie de naam van de kinderen afkomstig is, aangezien, in dat geval, noch hun moeder, noch hun vader de naam Robert dragen. Bijgevolg schept deze nieuwe naam bijkomende verwarring. Dit werd door de verwerende partij ook gemotiveerd in de bestreden beslissing en maakt één van de determinerende weigeringsmotieven uit van de bestreden beslissing. Dit maakt geenszins een feitelijk onjuist of juridisch onaanvaardbaar motief uit, zodat er geen sprake is van machtsoverschrijding. Zij besluit tot de ongegrondheid van het tweede middel.

9. Wat het derde middel betreft antwoordt de verwerende partij dat de naamsverandering niet kan worden aangevoerd om de afstammingsband door te knippen of te verdoezelen en evenmin dient om relationele problemen tussen de verzoekster en haar vader op te lossen. Zij wijst voorts op het principe van de vastheid van naam, dat voortvloeit uit de functie van de naam, met name het identificeren van de persoon op zich en in zijn of haar familie.

10. In haar memorie van wederantwoord maakt de verzoekster een vergelijking met andere gevallen waarin de naamsverandering werd toegestaan, gelet op het strafrechtelijk verleden van de ouders. De verzoekster wijst ook op de media-aandacht die bepaalde gebeurtenissen de laatste jaren verkregen met betrekking tot kindermisbruik en zedendelicten, die bepaalde personen ertoe brachten om een naamsverandering te vragen en te bekomen wanneer hun naam in verband kon worden gebracht met dergelijke feiten, hoewel zij hiermee niets te maken hadden. Een dergelijke aandacht verkreeg haar vader niet, aldus de verzoekster, hoewel zijn oorlogsverleden en zijn persoonlijke opvattingen even onaanvaardbaar waren als recente gebeurtenissen en feiten met betrekking tot bepaalde personen die wel extra media-aandacht kregen. Vooral het

oorlogsverleden van haar vader zou voor de verwerende partij een voldoende motief moeten zijn om de naamsverandering toe te staan.

Beoordeling

11. De bestreden beslissing steunt in eerste instantie op het principe van de vastheid van naam, waarvan slechts om ernstige redenen mag worden afgeweken en op voorwaarde dat de naamswijziging geen aanleiding geeft tot verwarring en de verzoeker of derden niet kan schaden. De onveranderlijkheid van de familienaam is noodzakelijk om personen doeltreffend te identificeren in hun sociale relaties en is een waarborg voor stabiliteit, die slechts bij wijze van uitzondering mag worden verstoord.

12. De Koning beschikt desbetreffend over een discretionaire bevoegdheid. Het komt de Raad van State niet toe om zich in de plaats van de overheid te stellen bij de beoordeling van de motieven op basis waarvan de naamsverandering al dan niet kan worden toegestaan. Hij kan wel nagaan of de beoordeling van de verwerende partij steunt op feitelijk juiste en in rechte aanvaardbare motieven en of die beoordeling binnen de grenzen van de redelijkheid blijft.

13. Het is niet omdat derden geen noemenswaardige problemen hebben met de nieuwe identiteit van de verzoekster, dat zij gerechtigd is om de naam Merlot-Dumas te gebruiken. Als gezegd is de familienaam, die volgens wettelijke criteria wordt bepaald, onveranderlijk. De ontstentenis van klachten tegen de gewijzigde identiteit van de verzoekster, noch het niet bekritiseerd gebruik van een pseudoniem vormen een ernstige reden om de naamswijziging toe te staan.

14. Het tweede argument van de verzoekster dient beoordeeld te worden vanuit het gegeven dat de verzoekster de biologische vader is en blijft van haar kinderen zodat de geslachtswijziging niets aan deze afstamming verandert.

Op goede gronden stelt de bestreden beslissing dan ook dat het gebruik van de naam Merlot-Dumas verwarring veroorzaakt ten aanzien van de kinderen, omdat dan niet langer duidelijk is door welke afstammingsband de kinderen de familienaam Robert verkregen. De verwerende partij stelt in dit verband ook terecht dat “Er zou kunnen vanuit gegaan worden dat U (de verzoekster) de moeder van de kinderen bent en dat ze daarom dezelfde naam dragen, waardoor geen verwarring meer mogelijk is”. Dit motief is draagkrachtig.

15. Het derde argument van de verzoekster -is de problematische situatie van haar vader wegens diens oorlogsverleden en zijn persoonlijke levenskeuzes-, wordt door de verwerende partij als volgt beantwoord:

“Het mag duidelijk zijn dat een procedure naamsverandering niet kan gebruikt worden om relationele problemen tussen vader en dochter op te lossen”.

Dit motief is in casu duidelijk en deugdelijk.

16. De verzoekster verwijst naar andere dossiers waarin de naamsverandering zou zijn toegestaan wegens een strafrechtelijke veroordeling van een ouder. Daargelaten de vraag of een strafrechtelijke veroordeling, zelfs wanneer zij een belangrijke maatschappelijke weerklank heeft gekregen, een ernstige reden is om een naamsverandering toe te laten, toont de verzoekster niet aan dat in haar geval het problematisch verleden van haar vader wel die maatschappelijke verspreiding heeft gekregen.

17. De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing, naast de hiervoor terecht bevonden weerlegging van de argumenten van de verzoekster, ook nog uiteengezet waarom de gekozen naam Merlot-Dumas niet voldeed, met name de grote verwarring die de nieuwe naam zou teweegbrengen. Ook dat motief doorstaat de toets van de redelijkheid.

18. Bijgevolg zijn de drie middelen gesteund op de schending van de materiële motiveringsplicht ongegrond.

C. Vierde middel

Standpunt van de partijen

19. De verzoekster voert aan dat de vroegere procedure tot naamsverandering werd gevoegd bij de huidige procedure. Om dit argument te staven doet de verzoekster een beroep op de brief van 16 maart 2010 van de verwerende partij, gericht aan de vader van de verzoekster, waarin de verwerende partij vraagt naar het standpunt van de vader van de verzoekster in verband met de gevraagde naamswijziging in voorliggend dossier.

Volgens de verzoekster is er geen enkele reden om het eerste dossier tot naamsverandering dat in het Frans werd behandeld te voegen bij huidig dossier dat in het Nederlands wordt behandeld.

De verzoekster voegt daaraan toe dat de vader van de verzoekster in het eerste dossier een verklaring heeft afgelegd die zich niet bevindt in huidig administratief dossier. Zij vervolgt dat zij nooit toegang kreeg tot het eerste dossier en evenmin in kennis werd gesteld van de verklaring van haar vader afgelegd in het kader van het eerste dossier. Het gaat om een verklaring afgelegd aan de politie op 26 juni 2006, die geen deel uitmaakt van het administratief dossier.

Aldus werd volgens de verzoekster het tegensprekelijk karakter van de procedure niet nageleefd en werd de hoorplicht geschonden.

De vraag van de verzoekster om kennis te mogen nemen van het eerste dossier werd niet beantwoord door de verwerende partij. De verzoekster besluit dat er geen enkele reden, noch juridische grondslag is, die rechtvaardigt dat

beide dossiers samen worden behandeld. Volgens haar is er sprake van machtsafwending.

20. De verwerende partij antwoordt dat de verzoekster geen belang heeft bij dit middel. De beslissing om al dan niet de beide dossiers samen te voegen, kan niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt geen melding gemaakt van het vorig dossier. Zelfs indien de verzoekster geen kennis zou hebben gekregen van de vorige administratieve procedure, zou de bestreden beslissing stand houden. Beide dossiers vormen de administratieve achtergrond van de zaak van de verzoekster; hoewel de vorige procedures hun belang hebben om de situatie en het verzoek te kunnen kaderen, werd het huidige verzoek tot naamswijziging afzonderlijk onderzocht en beoordeeld op basis van de gegevens die bij dit verzoek werden verstrekt. De dossiers werden ook niet samen behandeld: het Franstalige dossier werd afgesloten alvorens het Nederlandstalige dossier werd geopend. Ten slotte dient erop gewezen dat de procedure inzake het verzoek tot naamswijziging geen tegensprekelijke procedure is: het verzoek wordt behandeld en beoordeeld op basis van de gegevens die de verzoekster verstrekt en die de verwerende partij zelf inwint of bijkomend opvraagt bij de verzoekster. De verzoekster verduidelijkt niet welke motieven uit de bestreden beslissing onwettig zouden zijn ten gevolge van het voegen van de dossiers ten informatieve titel. De verzoekster beweert dat er sprake is van machtsafwending, maar zet niet uiteen op welke wijze zij het middel van de machtsafwending van toepassing acht. Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandraagen, waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur worden nagestreefd. Daarenboven moet, opdat sprake kan zijn van machtsafwending, het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest. De verzoekster toont dit niet aan.

21. De verzoekster stelt in haar repliek dat de verwerende partij in de motivering van de bestreden beslissing moest vermelden waarom de beide procedures samen werden gevoegd. De verzoekster had nooit toegang tot het

vorige dossier en werd dus niet in kennis gesteld van de inhoud van de verklaring van haar vader. Haar raadsman mocht de verklaring van haar vader lezen, maar werd angstvallig in de gaten gehouden door een vertegenwoordiger van de verwerende partij om erop toe te zien dat deze verklaring niet werd overgenomen op één of andere wijze. Het tegensprekelijk karakter werd niet nageleefd. De verzoekster werd nooit gehoord omtrent de verklaring van haar vader. De verwerende partij erkent dat moet worden vermeden dat een andere beslissing wordt genomen in vergelijking met de eerste Franstalige beslissing. Indien andere motieven worden ingeroepen om een aanvraag tot naamsverandering te verkrijgen, kan men zich niet baseren op stukken die zich bevinden in een ander dossier. De samenvoeging heeft onbetwistbaar tot huidige negatieve beslissing geleid.

Beoordeling

22. De verwerende partij heeft, in het kader van het onderzoek van de vraag van de verzoekster een dossier over een eerdere aanvraag, die op een weigering uitgelopen was, opgediept en de beslissing daarover bij het dossier gevoegd. De verzoekster wijst geen rechtsregel aan die aan een orgaan van actief bestuur zou verbieden om dergelijke beslissing te betrekken bij het onderzoek van een nieuwe aanvraag. De Raad van State kan dan ook niet besluiten tot machtoverschrijding.

De verzoekster blijft ook in gebreke de noodzakelijke gegevens voor te leggen die, in hun samenhang bekeken, kunnen doen besluiten dat de verwerende partij zich schuldig gemaakt heeft aan machtsafwending.

23. Het vierde middel wordt verworpen.

D. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

24. De verzoekster voert aan dat zij, vooraleer de procedure tot naamsverandering in te leiden, S. De Clerck die de bestreden beslissing heeft genomen als minister van Justitie, heeft geraadpleegd om als advocaat haar belangen dienaangaande te behartigen. S. De Clerck heeft dit dossier toentertijd als advocaat ook aanvaard. Hij is vervolgens tot minister van Justitie benoemd en kon het dossier van de verzoekster dan ook niet langer behartigen. Niettemin heeft hij enkele jaren later toch een beslissing genomen over dit dossier, terwijl hij zich onbevoegd had moeten verklaren en zich had moeten wraken.

25. De verwerende partij stelt vooreerst de vraag welk belang de verzoekster bij dit middel heeft, nu zij niet uitlegt en niet aantoont hoe zij door de aangevoerde onregelmatigheid wordt benadeeld.

Voorts merkt de verwerende partij op dat de verzoekster haar beweringen betreffende het raadplegen van S. De Clerck vóórdat zij de procedure tot naamsverandering heeft ingeleid, op geen enkele manier bewijst.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat hetgeen de verzoekster beweert, bewezen is, dan nog valt volgens de verwerende partij niet in te zien welke rechtsregel zou zijn overtreden. De verzoekster duidt overigens niet aan welke wetsbepaling of welk beginsel zij geschonden acht, zodat volgens haar het middel niet ontvankelijk is.

Bovendien, zo stelt de verwerende partij, moet worden vastgesteld dat S. De Clerck vóór hij minister werd, nooit over het dossier van de verzoekster heeft geoordeeld. Voor zover S. De Clerck advocaat van de verzoekster zou zijn geweest totdat hij minister van Justitie werd en hij kennis van haar dossier zou hebben gehad, dan was dit alleszins slechts als raadgever en niet

als tegenpartij of rechter of in een andere beoordelende hoedanigheid. De verwerende partij stelt niet in te zien hoe S. De Clerck er enig belang of voordeel bij zou hebben als minister van Justitie al dan niet te oordelen over het verzoek tot naamswijziging, noch hoe diens voorafgaande kennis van het dossier zijn beslissing daarover in negatieve zin zou hebben beïnvloed.

Ten slotte wijst de verwerende partij erop dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van een advies van de bevoegde attaché en dat de minister zelf dit advies slechts beoordeelt op accuraatheid, motivering en redelijkheid.

26. De verzoekster repliceert dat de stukken 16 tot en met 18 die zij bij haar memorie van wederantwoord voegt, bewijzen dat zij S. De Clerck destijds heeft geraadpleegd in zijn hoedanigheid van advocaat en dat zij hem in kennis heeft gesteld van het dossier en omstandig heeft geïnformeerd over alle aspecten van het dossier. Aangezien S. De Clerck destijds als advocaat werd geraadpleegd, kon hij zich onmogelijk als minister nog uitspreken over haar dossier.

Zij voegt eraan toe dat een advocaat de belangen van zijn cliënt dient te verdedigen, terwijl de minister van Justitie over deze procedure een beslissing dient te nemen. Ongeacht welke attaché het dossier behandelt, is het uiteindelijk de minister die beslist.

Beoordeling

27. Uit de stukken 16 tot 18 die door de verzoekster bij haar memorie van wederantwoord werden gevoegd, blijkt niet dat S. De Clerck vóórdat hij minister van Justitie werd en in die hoedanigheid de bestreden beslissing nam, als advocaat de belangen van de verzoekster behartigde, in die zin dat hij concrete initiatieven heeft genomen, met betrekking tot haar wens tot naamsverandering. Weliswaar kan uit de desbetreffende stukken worden afgeleid dat de verzoekster op 24 april 2008 in het parlamentsgebouw een kort onderhoud heeft gehad met

S. De Clerck, die toen advocaat en volksvertegenwoordiger was, om uit te leggen wat haar ertoe bracht om zijn tussenkomst te vragen (stukken 16 en 17), dat de verzoekster met een brief van 9 december 2008 aan “advocaat” S. De Clerck een gedocumenteerde chronologie van haar dossier heeft bezorgd met de vraag haar te laten weten of hij bereid was haar bij te staan (stuk 16) en dat de verzoekster op het kabinet van Justitie werd ontvangen en aldaar haar dossierstukken zou hebben teruggekregen (stuk 18). Uit niets blijkt evenwel dat S. De Clerck als advocaat op de vraag van de verzoekster om bijstand en vertegenwoordiging is ingegaan, laat staan dat hij in die hoedanigheid handelingen heeft gesteld om voor de belangen van de verzoekster in deze aangelegenheid op te komen. Het middel mist vanuit dat oogpunt feitelijke grondslag.

28. Er kan worden opgemerkt dat een eventuele onregelmatigheid die erin zou bestaan dat de minister van Justitie die de bestreden beslissing heeft genomen, vooraleer hij minister werd, in een andere hoedanigheid kennis zou hebben gekregen van het dossier en de belangen van de verzoekster zou hebben behartigd, slechts tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing vermag te leiden indien die onregelmatigheid de verzoekster heeft gegriefd. In de concrete omstandigheden van de zaak zou dit slechts het geval zijn indien uit de voorafgaande betrokkenheid van S. De Clerck bij de behartiging van het dossier van de verzoekster minstens een schijn van partijdigheid kan worden afgeleid die de bestreden beslissing tot weigering van een naamsverandering kan verklaren en derhalve onwettig maakt. De enkele omstandigheid dat S. De Clerck vóórdat hij tot minister van Justitie werd benoemd, kennis zou hebben genomen van het dossier van de verzoekster toont op zich een dergelijke (negatieve) partijdigheid ten aanzien van de persoon van de verzoekster geenszins aan.

29. Het vijfde middel kan niet worden aangenomen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 juni 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche